

Albert Sorel:

61

Čudodelni zdravnik

Roman

— Tu je najprej izpoved grofice de Rofosse iz časov kazenskega postopanja; tu je spis z njenim podpisom iz časov njene polnoletnosti; tu je proglas žida Hirsberga, ki mu je bil grof de Rofosse poveril te operacije; a tu so dijamanti sami, spravljani so v tejle šatulji.

— Laž! — je zakričal Fontemors.

— Dovolite, gospod, prepričati vas menda ne bo težko. Ko se je Maurice vrnil v Mondreville, mu je grofica de Rofosse nataknila na prst tale prstan, ki ga je vzela iz tele šatulje. Ta prstan je na svetu, tu je! Odprite šatuljo, prstan najdete v nji tam, kjer je njegov prostor; strokovnjaki so ga proglasili za falzifikat in sicer iz iste delavnice, ki so bili v nji ponarejeni tudi drugi dijamanti...

Nastala je grobna tišina. Čez nekaj časa je pa dejal Fontemors:

— Onesim, pojdiva odtod; sorodniki so naju zatajili. Tujec naju tu dolži in obrekuje, pa ni nihče odpril ust v najino zaščito.

— Se trenutek, prosim, — je dejal zdravnik, — potrpite še trenutek. Nisem še vsega povedal. Bridko razočaranje, ki je čakalo Mauricea v Mondreville, vam pojasni, gospod baron, zakaj se je Maurice tako razburil; sklicujem se na svojo čast in prisegam nad grobom vašega sina, a gospa baronica vam to potrdi: v trenutku, ko ste stopili v sobo gospe baronice, Maurice ni mislil nič drugega nego, da se bo vam uklonil.

— Bože moj! — je zašepetal baron!

Glava mu je omahnila na roko in solznih oči je dejal:

— Nadaljujte, gospod, le nadaljujte, vse hočem vedeti.

— V položaju, v kakršnem je bil Maurice napram svojemu očetu, je mogel samo čas obvarovati oba velike nesreče in velikega zla; Maurice bi bil moral odpotovati. Fant pa ni imel denarja. Grofica de Rofosse mu je ponudila svoje dijamante in odprla je vprico njega šatuljo. Fontemors je bil navzoč, od-

vrnil je svojo sestro od te namere, dal Maurice dva tisoč frankov v zlatu, ga odvedel po stopnicah v stolpu, a šatuljo z dijamanti, ki je bila ostala na mizi, je vzel s seboj; pozneje, ko je bil že sam in ko ga ni mogel nihče videti, jo je vrnil v vodnjak. Sledovi njegovega zločina so bili zabrisani; mislil je, da bo vsak sum izključen, če bo kdo drugi obsojen zaradi tatvine, ki jo je imel na vesti sam.

Rofosse je vstal. Obup in gnev sta bila izpremenila njegov obraz in začrtala vanj nekaj vzvišenega, česar običajno ni bilo na njem.

Zgrabil je svaka za ramo in zakričal:

— Lopov! Torej tako si me sramotil in varal, mojo glavo si obremenil z najgršim zločinom! Uboga moja Geneve! Ubogi moj otrok! O, jaz nesrečnik! Oba sem ubil.

In srdito je tresel Fontemorsa za ramo; in to veliko, mehko in oslabelelo telo se ni prav nič upiralo; moč je izginila, niti duše ni bilo v njem. Fontemors se je sesedel kakor mrtva stvar; in posadili so ga na divan.

— Vi ste morilec, gospod! — je vzkliknil Onesim.

— Ste zadovoljni, gospod, da zavzame sodnik svoje mesto? — je vprašal zdravnik.

Fontemors se je zavedel. Onesim, ves bled od jeze, ga je prijel za roko.

— Odgovorite na te nesramne laži, kakor se spodobi, oče! — je zaklical.

Fontemorsova roka je padla onemoglo in težko na njegovo stegno.

— Kaj pa hočete od nas? — je začel Onesim znova. — Kaj je vas napotilo, da nas tako sramotite in da mi uničujete bodočnost? Uničujete mi bodočnost in ubijate mojega očeta, ubogega starca. Da bi vsaj ne bili poklicali k temu tujega človeka...

— Monsignor Dotti je duhovnik in poštenjak, — je odgovoril zdravnik; on je moja priča. Povedal sem vam, kar sem vam hotel povedati. Evo listine, ki jo izvolite prečitati. Glasi se:

»Podpisani izjavljamo na svojo vest in pred bogom, da je bil Maurice de Rofosse po krivem obdolžen zločinov in obsojen na smrt, kar je razvidno iz dokazov, ki jih je doprinesel doktor Chebsky.«

— Podpišite to izjavo, gospod, pa bo zadeva urejena.

— Nikoli! — je vzkliknil Fontemors.

— Izsiljevanje! — je zagodrnjal Onesim.

— Podlost! — je pripomnila Athenais.

— Svetoval bi vam rabiti nekoliko dostojnejše izraze, gospoda, — je odgovoril zdravnik. To izjavo z vašimi podpisi izročim monsingoru Dottiju, dobi jo samo en človek in če on ne bo ugovarjal, bo ta papir sežgan. Podpišite, gospoda, ne bo vam žal; jaz pa uničim vse dokaze in vam vrnem šatuljo z dijamanti, gospod Fontemors.

Fontemors je vstal in se odmajal k mizi; vzel je izjavo, se podpisal pod njo in pomolil pero Onesimu, rekoč:

— Podpiši!

— Nikoli! — je zakričal mladenič.

— Podpiši! — je ponovil oče z zamolklim glasom; — rešeni bomo.

Onesim se je ves tresel; solze so mu pritekale iz oči, on ni bil pokvarjen. Sramota ga je dušila, bolest mu je stisnila grla, zavest, da je z očetom vred osramočen in ponižan, mu je bila neznošna.

Athenais je vzela pero in ošinila voltairovca z zaničljivim pogledom. Potem je pa pogledala na uro; bila je ena po polnoči; škodoželjen nasmeh ji je skrivil usta.

GOSPODIČNA
brez sredstev, z večletno prakso, nujno prosi zaposlenja v pisarni. Cenj. dopise pod »Pomoč 1379« na upravo »Slovenskega Naroda«.

ČEVLJI
NA OBROKE
»TEMPO«, Gledališka ulica 4 (nasproti opere) 19/T

Najcenejši nakup!
ANTON PRESKER, LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 14.
KONFEKCIJA — MODA

ENOSOBNO STANOVANJE
lepo, se odda takoj. Kamniška ulica, zadnja hiša, desno. 1378

KUNCE
hermelin in alaska kupim. Ponuditi na razstavo »Živalca« 2. do 5. aprila, Velesejem Ljubljana. 1387

YOGURT
polgarsko kislo mleko, vedno sveže, kakor tudi vse mlečne izdelke prodaja Mlekarna. Dunajska cesta 17 (poleg kavarne Evropa). Po želji dostavlja tudi na dom. 35/T

RESTAVRACIJA-KAVARNA »LJUBLJANA«
KRK, OTOK KRK

Izmed najlepših kopalšč na otoku Krku in s peščenim kopalščem brez blata ter romantiko nadkrijuje marsikatero svetovno kopalšče. — Restavracija »Ljubljana« je edino slovensko podjetje na tem otoku. Slovenska kuhinja, strogo solidna postrežba. Penzion z vsemi taksemi od Din 55.— do 62.— za osebo na dan. — Sezona se prične s 25. marcem in traja do 31. septembra.

Za številne obiske se priporoča
Uprava »Ljubljana«.

ZA MAL DENARJAJA
DOSTI MUZIKE
Slager
VSE IN GRAMOFONOV
LJUBLJANA, ALEKSANDROVA ULICA
MARIBOR, GREGORČIČEVA 20

*Poglejte si takoj
Vaše gumi pete!*

če so prave PALMA. Imamo gumi pete, katere so podobne PALMA. Samo za prave PALMA gumi pete obljublamo najdaljšo trajnost, največjo elastičnost in zaščito pred prezgodno utrujenostjo.

PALMA

Iščite pri Vašem čevljarju PALMA-OKMA gumi podplate, ker so trpežnejši in cenejši kot usnje. Za črni in rujavi čevlji.

VINO ČEZ ULICO

haločan bel,	lit. Din	7.—
cvček	>	9.—
crno dalmatinsko	>	9.—
rizling	>	9.—
burgundec rdeč	>	13.—
muškata silvanec	>	13.—
sadjevec Ia	>	4.—

praško šunko, razne salame, sir, konzerve, sardine, slive, rozine, razno žganje, likerje in desertna vina — ima najceneje S. J. Jeraj, Ljubljana, Sv. Petra cesta 38. 39/T

VEZENJE ZAVES, PERILA, MONOGRAMOV
ENTLANJE, AZURIRANJE, PREDTISKANJE
»BREDA« ŽEPNI ROBCI, RAZNA PREDTISKANA ŽENSKA ROČNA DELA

F

Globoko potrti naznanjamo, da je dne 29. t. m. ob 23. uri po kratki mučni boleznimi mirno v Gospodu zaspal moj srčno ljubljeni soprog, naš dobri in skrbni oče, stari oče in tast, gospod

Ivan Hrast

ravnatelj Mestne hranilnice ljubljanske v p.

Pogreb se bo vršil v petek, dne 1. aprila ob 2. uri popoldne izpred palače Mestne hranilnice v Prešernovi ulici, na pokopališču k Sv. Križu.

Sv. maša zadušnice bo darovana v župni cerkvi Marijinega oznanjenja. Venci se na željo blagega pokojnika hvaležno odklanjajo.

Dragega pokojnika priporočamo v blag spomin. Prosimo za tiho sočustvovanje.

V Ljubljani, dne 30. marca 1932.

FRANJA, soproga; JANKO, major, sin; IVANKA por. NEGRO in MINKA, hčeri; FRANC in ANTON HRAST, brata; VIKTOR NEGRO, zet; CANA, snaha, VIKTOR NEGRO, vnuk.

Zahvala

Vsem, ki so nam ob smrti našega

Janeza Zorca

trgovca in rez. poručnika

z besedo in dejanjem stali ob strani, z nami čustvovali, izrekamo najglobokejšo zahvalo.

Osobito smo jo dolžni Komandi mesta, oficirskemu zboru, Udruženju dobrovoljcev, dalje vojnim drugom, tovarišem, prijateljem in znancem pokojnega.

Hvala vsem darovalcem cvetja, g. dr. Turku pa za gniljivo poslopitev v imenu udruženja.

Ljubljana, dne 30. marca 1932.

RODBINA ZORC

+

UPRAVA IN URADNIŠTVO MESTNE HRANILNICE LJUBLJANSKE naznanjata tužno vest, da je dne 29. t. m. preminul gospod

Ivan Hrast,

ravnatelj Mestne hranilnice ljubljanske v pokoju

Svojemu zaslužnemu bivšemu sodelavcu ohranimo hvaležen in časten spomin.